Dosarul nr.2-17508/2023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

29 aprilie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu
Cu participarea
Avocaților: -Eșanu Mihail și Babără Victor
examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea depusă de
Țurcan Maria către Compania de Asigurări ”Donaris Vienna Insurance Group” S.A. și Cușnir Livia privind încasarea despăgubirilor de asigurare și încasarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La 23 august 2023, Țurcan Maria a înaintat o cerere de chemare în judecată (repartizată spre examinare judecătorului Judecătoriei Chişinău, sediul Centru - Mazur Nadejda la data de 23 august 2023, în mod aleatoriu conform art.6/1 alin.(1) al Legii nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească) către Compania de Asigurări ”Donaris Vienna Insurance Group” S.A. și Cușnir Livia privind încasarea despăgubirilor de asigurare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 22 februarie 2023, în raionul Drochia, satul Țarigrad, s-a produs un accident rutier în care a fost implicat automobilul de model ”Skoda Fabia”, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Cușnir Livia, care, manifestând imprudență în traficul rutier și nerespectând prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, a tamponat automobilul de model ”BMW 330e”, cu numărul de înmatriculare SKY 777, condus de Țurcan Maria.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Cușnir Livia a fost recunoscută vinovată de producerea accidentului rutier, fiindu-i imputată săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul contravențional. Decizia de sancționare a devenit definitivă și irevocabilă prin necontestare.

Automobilul ”Skoda Fabia”, cu numărul de înmatriculare *****, era asigurat în baza unei polițe de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto emise de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” S.A., seria RCAI nr. 008256388, indicată în cerere ca fiind valabilă în perioada 23 noiembrie 2022 – 22 noiembrie 2023. În legătură cu evenimentul rutier, asigurătorul a deschis dosarul de daune nr. RCAI0471_2023 din 27 februarie 2023.

Conform facturilor fiscale și actului de îndeplinire a lucrărilor, reclamanta a menționat că a suportat cheltuieli în cuantum de 119 758,99 lei pentru repararea automobilului avariat. Cu toate acestea, Compania de Asigurări „Donaris Vienna

Insurance Group” S.A. i-a achitat doar parțial despăgubirea de asigurare, în cuantum de 79 955,65 lei, motiv pentru care reclamanta a considerat că despăgubirea acordată nu acoperă integral prejudiciul material efectiv suportat. Nefiind de acord cu cuantumul despăgubirii achitate, a înaintat asigurătorului o cerere prealabilă prin care a solicitat reexaminarea dosarului de daune și achitarea diferenței despăgubirii de asigurare.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta a invocat prevederile art. 1872, art. 1873, art. 1878 și art. 1858 din Codul civil, precum și dispozițiile art. 3, art. 7, art. 15, art. 23 și art. 28 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în redacția pe care o consideră aplicabilă speței. Reclamanta a susținut că, în cazul avarierii unui autovehicul, despăgubirea trebuie să corespundă valorii pagubei efectiv suportate, în limitele și condițiile prevăzute de lege.

Reclamanta a solicitat și încasarea de la Cușnir Livia a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, invocând că accidentul rutier și consecințele acestuia i-ar fi provocat suferințe psihice, sentimente de angoasă și frustrare. În acest sens, a făcut trimitere la prevederile art. 1998 și art. 2036 din Codul civil, precum și la art. 383 alin. (2) și art. 387 alin. (1) din Codul contravențional, susținând că persoana căreia i-a fost cauzat un prejudiciu prin săvârșirea unei contravenții este îndreptățită să solicite repararea acestuia în ordinea procedurii civile. Totodată, reclamanta a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Ziliberberg c. Republicii Moldova, în argumentarea drepturilor persoanei vătămate în cadrul procedurii contravenționale, care este definită prin natura sa ca una penală.

În consecință, reclamanta a solicitat admiterea integrală a acțiunii și încasarea de la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” S.A. în beneficiul său a diferenței despăgubirii de asigurare în cuantum de 39 802,35 lei, a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli pentru raportul de evaluare, a dobânzii de întârziere în cuantum de 2 559 lei, prejudiciului moral de 20000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constând în taxa de stat în cuantum de 1 258 lei și cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 12 000 lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei – avocatul licențiat Doroftei Roman, împuternicit conform mandatului nr1874844 din 28.04.2023, nr. licenței 2969 din 10.06.2016 a susținut integral cererea de judecată pe motivele de drept și d e fapt invocate și a solicitat admiterea.

Reprezentantul pîrîtei C.A. ” Donaris Vienna Insurance Group” S.A., citat legal, în ședințele d e judecată de examinare a fondului cauzei, nu s-a prezentat, nu a solicitat examinarea pricinii în lipsa lor, nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării, din care motiv instanța apreciază absența nemotivată și soluționează pricina în lipsa părții prezente.

Copîrîta Cușnir Livia, citată legal(f.d.66, 104, 155), în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Aprecierea instanței

Audiind părţile prezente, cercetând și analizând materialele cauzei, instanța de judecată conchide, admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 5 CPC orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Prin urmare, soluționarea prezentului litigiu impune verificarea existenței prejudiciului material, a legăturii de cauzalitate dintre accidentul rutier și avarierea automobilului reclamantei, a întinderii prejudiciului, a obligației asigurătorului de a achita despăgubirea de asigurare, precum și a temeiniciei celorlalte pretenții formulate.

Cu privire la circumstanțele producerii accidentului rutier și răspunderea asigurătorului

Din materialele cauzei rezultă că, la 22 februarie 2023, în raionul Drochia, satul Țarigrad, s-a produs un accident rutier în care au fost implicate automobilul de model „Skoda Fabia”, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Cușnir Livia, și automobilul de model „BMW 330e”, cu numărul de înmatriculare SKY 777, condus de Țurcan Maria.

Potrivit circumstanțelor invocate în cererea de chemare în judecată, accidentul s-a produs ca urmare a conduitei imprudente a conducătoarei automobilului „Skoda Fabia”, care nu ar fi respectat prevederile Regulamentului circulației rutiere, tamponând automobilul condus de reclamantă.

Totodată, potrivit actelor prezentate, prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Cușnir Livia a fost sancționată pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul contravențional, decizia devenind definitivă prin necontestare.

Instanța reține că actele emise în cadrul procedurii contravenționale constituie probe relevante pentru stabilirea circumstanțelor producerii accidentului și a conduitei conducătorului auto, urmând a fi apreciate în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, în limitele efectelor juridice prevăzute de lege.

De asemenea, din materialele cauzei rezultă că automobilul „Skoda Fabia”, cu numărul de înmatriculare *****, era asigurat în baza poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto seria RCAI nr. 008256388, emisă de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” S.A., valabilă în perioada 23 noiembrie 2022 – 22 noiembrie 2023.

În legătură cu evenimentul rutier, asigurătorul a deschis dosarul de daune nr. RCAI0471_2023 din 27 februarie 2023 și a achitat reclamantei o despăgubire de asigurare în cuantum de 79 955,65 lei.

Instanța constată că între părți există un litigiu cu privire la întinderea obligației de despăgubire, reclamanta considerând că suma achitată de asigurător nu acoperă integral cheltuielile suportate pentru repararea automobilului avariat.

În acest context, instanța reține că, potrivit art. 1872 din Codul civil, în cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde, în temeiul legii, față de terțele persoane păgubite, în condițiile stabilite de legislația aplicabilă.

Art. 3 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule reglementează obiectul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, iar art. 7 din aceeași lege stabilește condițiile în care accidentul produs de un autovehicul constituie caz asigurat.

Conform art. 15 din legea menționată, despăgubirile se acordă în condițiile prevăzute de lege atunci când prejudiciile au fost cauzate din culpa persoanei a cărei răspundere civilă este acoperită prin asigurare.

Totodată art. 1873 din Codul civil prevede că despăgubirea se stabilește prin convenție între asigurător, terțul păgubit și, în condițiile legii, asigurat sau, în caz de neînțelegere, prin hotărâre judecătorească.

De aici rezultă că în cazul cînd părțile nu ajung la un acord asupra valorii prejudiciului, instanța este competentă să stabilească întinderea obligației de despăgubire în baza probelor administrate și a normelor legale aplicabile.

În consecință, existența poliței de asigurare, producerea accidentului rutier și avarierea automobilului reclamantei constituie circumstanțe relevante pentru stabilirea obligației asigurătorului de a repara prejudiciul în limitele și condițiile prevăzute de legislația aplicabilă.

Cu privire la întinderea prejudiciului material și diferența despăgubirii de asigurare

Instanța reține că, potrivit facturilor fiscale și actelor privind lucrările efectuate de „Auto Space” S.R.L., reclamanta a suportat cheltuieli pentru repararea automobilului de model „BMW 330e”, cu numărul de înmatriculare SKY 777, în cuantum total de 119 758,99 lei(f.d.39-45).

Asiguratorul Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” S.A. a achitat reclamantei despăgubire de asigurare în sumă de 79955,65 lei, fapt confirmat prin dispoziția nr.RCAI0471_2023 din 27.02.2023 (f.d.10).

Întrucât asigurătorul a achitat suma despăgubirii d e asigurare doar parțial- 79 955,65 lei, reclamanta a solicitat încasarea diferenței despăgubirii de asigurare în cuantum de 39 802,35 lei (119758,99-79955,65), precum și cheltuielile suportate pentru raportul de evaluare.

În vederea clarificării aspectelor tehnice referitoare la întinderea prejudiciului, prin încheierea din 31 ianuarie 2024, instanța a dispus efectuarea unei expertize judiciare

pentru determinarea mărimii prejudiciului real cauzat automobilului reclamantei(f.d.88-89).

Potrivit raportului de expertiză nr. 08/1422 din 9 martie 2024, întocmit de expertul Biroului individual d e expertiză Ursu Maxim, prejudiciul calculat prin raportare la utilizarea pieselor aflate anterior în folosință a fost evaluat la 80 104 lei (f.d.95-99).

Ulterior, prin încheierea din 25 octombrie 2024, instanța a dispus efectuarea unei expertize judiciare auto-merceologice de către Centrul Național de Expertize Judiciare, având ca obiect evaluarea prejudiciului cauzat automobilului în baza materialelor cauzei, a facturilor fiscale și a actelor privind lucrările executate de „Auto Space" S.R.L.(f.d.132-133).

Conform raportului de expertiză nr. 2060/2061 din 6 decembrie 2024, costul reparației automobilului, cu includerea coeficientului de diminuare pentru uzura pieselor de schimb, a fost stabilit la 62 276 lei, iar costul reparației reflectat în documentele justificative, fără aplicarea coeficientului de diminuare pentru uzură, a fost stabilit la 119 758,99 lei (f.d.136-144).

Instanța reține că, potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, probele se apreciază în ansamblu, după propria convingere a instanței, formată în urma cercetării complete, obiective și nemijlocite a tuturor probelor din dosar. Nicio probă nu are o forță probantă prestabilită, iar concluziile experților trebuie examinate în raport cu obiectul expertizei, materialele puse la dispoziția acestora și celelalte probe administrate.

În speță, facturile fiscale și actele lucrărilor executate constituie înscrisuri relevante pentru stabilirea costului efectiv al reparației. Totodată, rapoartele de expertiză oferă date tehnice privind evaluarea prejudiciului, inclusiv în ipoteza aplicării coeficientului de uzură a pieselor de schimb.

Instanța subliniază că valoarea efectiv achitată pentru repararea automobilului și valoarea prejudiciului determinată potrivit criteriilor legale de despăgubire nu sunt în mod necesar identice. Din acest motiv, stabilirea despăgubirii datorate presupune examinarea documentelor justificative și a concluziilor expertizelor în raport cu dispozițiile legale aplicabile la data producerii accidentului.

Potrivit art. 19 din Codul civil, persoana lezată într-un drept al său poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat, acesta incluzând cheltuielile suportate sau care urmează să fie suportate pentru restabilirea dreptului încălcat, precum și pierderea sau deteriorarea bunurilor sale.

În același timp, art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 stabilește că, despăgubirea pentru avarierea sau distrugerea autovehiculului nu poate depăși valoarea pagubei real suportate, iar alin. (2) al aceluiași articol reglementează modul de determinare a valorii pagubei în cazul daunei parțiale.

Din interpretarea acestor dispoziții rezultă că despăgubirea de asigurare trebuie să urmărească repararea prejudiciului material cauzat prin accident, fără a depăși limitele și condițiile stabilite de lege.

În prezenta cauză, reclamanta a solicitat în mod expres încasarea diferenței despăgubirii de asigurare în cuantum de 39 802,35 lei. Această sumă reprezintă obiectul concret al pretenției formulate împotriva asigurătorului și limita în care reclamanta

solicită repararea diferenței dintre despăgubirea considerată datorată și suma deja achitată.

Instanța reține că admiterea acestei pretenții trebuie să se întemeieze pe coroborarea înscrisurilor care atestă efectuarea reparațiilor, a actelor privind plata despăgubirii de asigurare și a probelor tehnice administrate, prin raportare la prevederile legale care reglementează răspunderea asigurătorului.

În măsura în care din ansamblul probelor rezultă că despăgubirea achitată nu acoperă integral suma datorată potrivit legii, asigurătorul este ținut să achite diferența stabilită de instanță, fără ca persoana păgubită să fie obligată să suporte partea din prejudiciu care, în condițiile contractului de asigurare și ale legii, revine asigurătorului.

Prin urmare, instanța admite pretenția reclamantei privind încasarea de la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" S.A. a diferenței despăgubirii de asigurare în cuantum de 39 802,35 lei.

Cu privire la cheltuielile pentru raportul de evaluare

Reclamanta a solicitat încasarea sumei de 1 000 lei, reprezentând cheltuielile suportate pentru raportul de evaluare a prejudiciului.

Instanța reține că, în măsura în care aceste cheltuieli sunt confirmate prin înscrisuri justificative și au fost necesare pentru determinarea întinderii prejudiciului și pentru susținerea pretențiilor deduse judecății, ele constituie cheltuieli legate de exercitarea dreptului la apărare și de valorificarea dreptului pretins încălcat.

Prin urmare, având în vedere natura cheltuielilor solicitate și legătura acestora cu obiectul litigiului, instanța dispune încasarea de la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" S.A., în beneficiul reclamantei, a sumei de 1 000 lei pentru raportul de evaluare, în măsura în care efectuarea și achitarea acestuia sunt confirmate prin actele anexate la dosar.

Cu privire la dobânda de întârziere

Reclamanta a solicitat încasarea de la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" S.A. a dobânzii de întârziere în cuantum de 2 559 lei.

Instanța reține că dobânda de întârziere constituie o consecință juridică a neexecutării sau executării tardive a unei obligații pecuniare, în condițiile prevăzute de lege. Pentru admiterea unei asemenea pretenții este necesară stabilirea existenței obligației de plată, a scadenței acesteia, a momentului de la care debitorul se află în întârziere și a modului de calcul al dobânzii solicitate.

În materia asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, art. 28 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 reglementează obligațiile asigurătorului privind achitarea despăgubirii în termenul prevăzut de lege, în raport cu finalizarea dosarului de daune și cu îndeplinirea condițiilor legale aplicabile.

Totodată, calcularea dobânzii presupune determinarea perioadei exacte de întârziere și a bazei de calcul, cu luarea în considerare a sumelor efectiv datorate și a momentului în care acestea trebuiau achitate.

În speță, pretenția privind dobânda de întârziere urmează a fi examinată prin prisma documentelor referitoare la dosarul de daune, a datei finalizării acestuia, a comunicărilor dintre reclamantă și asigurător și a calculului prezentat în susținerea cererii.

În măsura în care aceste elemente nu permit stabilirea certă a cuantumului solicitat sau nu confirmă întrunirea condițiilor legale pentru acordarea dobânzii în suma pretinsă, pretenția urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la prejudiciul moral solicitat de la Cușnir Livia

Reclamanta a solicitat încasarea de la Cușnir Livia a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, invocând că accidentul rutier i-ar fi provocat suferințe psihice, sentimente de angoasă și frustrare.

Instanța reține că, potrivit art. 1998 din Codul civil, persoana care acționează ilicit și cu vinovăție este obligată să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Totodată, art. 2036 din Codul civil reglementează repararea prejudiciului moral în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

Din aceste dispoziții rezultă că acordarea despăgubirii pentru prejudiciul moral presupune examinarea temeiului juridic al răspunderii, a caracterului ilicit al faptei, a vinovăției, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciul invocat, precum și a circumstanțelor care permit aprecierea caracterului și întinderii suferințelor pretinse.

Instanța subliniază că prejudiciul moral nu este condiționat, în toate situațiile, de existența unui prejudiciu patrimonial, însă acordarea compensației presupune existența temeiurilor legale și factuale necesare pentru angajarea răspunderii civile.

În speță, reclamanta a invocat suferințe psihice generate de accidentul rutier, însă temeinicia pretenției trebuie apreciată în funcție de probele prezentate, de natura consecințelor produse și de circumstanțele concrete ale cauzei.

Referirea la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv la cauza Ziliberberg c. Republicii Moldova, nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că orice accident rutier atrage automat obligația de a achita o compensație pentru prejudiciul moral în cuantumul solicitat. Aplicarea principiilor desprinse din jurisprudența respectivă trebuie realizată în raport cu obiectul concret al litigiului și cu normele interne aplicabile răspunderii civile.

Prin urmare, în măsura în care probele administrate nu demonstrează suficient existența și întinderea prejudiciului moral pretins și nici circumstanțele care justifică acordarea sumei solicitate, instanța respinge pretenția de încasare a sumei de 20 000 lei de la Cușnir Livia ca neîntemeiată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

Reclamanta a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 12 000 lei.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată includ taxa de stat și cheltuielile de judecare a cauzei, în condițiile stabilite de lege.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul este obligată, la cererea părții care a avut câștig de cauză, să îi compenseze cheltuielile de judecată, în condițiile prevăzute de lege.

Totodată, art. 96 din Codul de procedură civilă reglementează compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică, în raport cu caracterul real, necesar și rezonabil al acestora.

Instanța reține că reclamanta a beneficiat de asistență juridică în cadrul prezentului litigiu, fiind reprezentată de avocatul Doroftei Roman, împuternicit în baza mandatului anexat la dosar.

La stabilirea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate, instanța ține cont de natura și complexitatea cauzei, volumul actelor procesuale întocmite, activitatea desfășurată de reprezentant, durata examinării cauzei și proporționalitatea cheltuielilor în raport cu pretențiile admise.

Prin urmare, în măsura în care suma de 12 000 lei solicitată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică depășește cuantumul apreciat ca fiind real, necesar și rezonabil în circumstanțele concrete ale cauzei, instanța este îndreptățită să acorde doar partea justificată a acestor cheltuieli.

În aceste condiții, instanța consideră justificată încasarea de la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" S.A. în beneficiul reclamantei a sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Cu referire la taxa de stat, instanța reține că aceasta se compensează în măsura în care a fost efectiv achitată și este justificată prin documentele prezentate la dosar, cu respectarea regulilor de repartizare a cheltuielilor de judecată în cazul admiterii parțiale a acțiunii.

Prin urmare, instanța dispune încasarea de la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" S.A. în beneficiul reclamantei a taxei de stat în cuantum de 1 194,07 lei.

În conformitate cu art. art. 94, 96, 236, 238-241 CPC, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parțial acțiunea înaintată de Țurcan Maria către Compania de Asigurări "Donaris Vienna Insurance Group" S.A. și Cușnir Livia privind încasarea despăgubirilor de asigurare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Compania de Asigurări "Donaris Vienna Insurance Group" S.A. (IDNO 1002600020908) în beneficiul Mariei Țurcan diferența despăgubirii de asigurare în mărime de 39802,35 lei, suma pentru raportul d e evaluare-1000 lei, taxa de stat achitată de 1194,07 lei, cheltuielile de asistență juridică- 8000 lei, în total 49996(patruzeci și nouă mii nouă sute nouăzeci și șase) lei 42 bani.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, judecător: Nadejda Mazur